

po lestvici ali stopnicah, da bi skoro stlačili drug drugega. Ko so prišli na krov k potnikom, niso jih dosti vprašali, ali hočejo iti, ali ne, ampak kar pograbili so njih prtljago, tirali jo v čoln in tako tudi potnike spravili vanje. No, res ne gre skoro drugače, zakaj mnogi potniki bi se bali iti v čoln, ko bi jih skoro s silo ne potisnili čolnarji. Pa to bi še bilo, da bi le tako tesno ne natlačili čolnov! Do poslednjega prostorčka nasadé popotnike po čolnih, da sami že skoro težko veslajo. Čoln se pogreza v vodo, da molí rob le nekoliko nad morsko površino. Kdor hoče vedeti, kaj je nevarno, naj se vozi ob hudem vremenu v Jafo! Poleg te težave ima popotnik neizrekljive sitnosti s čolnarji. Kristijan je moral obljubiti voznine deset pijastrov, to je malone jeden goldinar. Ko so bili s čolnom že nekoliko od ladije, našeno čolnarji potnike, da morajo dati še veliko več, ker je vreme slabo in morje nevarno; če ne, ne prepeljejo čolna na suho. Seveda obljubi ali dá vsakdo ne vem koliko rajši, kakor da bi ga tukaj stiskal divjak in trpinčil v smrtnem strahu. No, Kristijan je prestal tudi to pot srečno in se kmalu prav slastno okrepčal v prijaznem frančiškanskem samostanu v Jafi.

Ko si je nekoliko ogledal Jafo, mahnil jo je urno proti Jeruzalemu. Najame si konja in plača zanj 20 frankov. Izprva je pot med vrtovi jako prijetna, potem pa čim dalje pustejša. Štiri ure od Jafe je mestece Ramla s frančiškanskim samostanom. Tu ostane Kristijan čez noč in odjaše drugo jutro naprej. Primerilo se mu ni nič posebnega, in tako je bil popoldne že v Jeruzalemu. Ko je videl prvič sveto mesto, bilo mu je tako milo v srcu, da se je zjokal kakor mal otrok. Stopil je s konja, poljubil tla, začel moliti, potem pa šel peš proti mestnemu vходу. — Pisatelj teh vrstic misli, da mu je tukaj ugodna prilika za nekaj besedij o samem sebi.

Povedati namreč želi, kako mu je bilo na turškem poštnem vozu, v katerem se je vozil prvič po tej cesti od Jafe do Jeruzalema.

Razgled znad gr

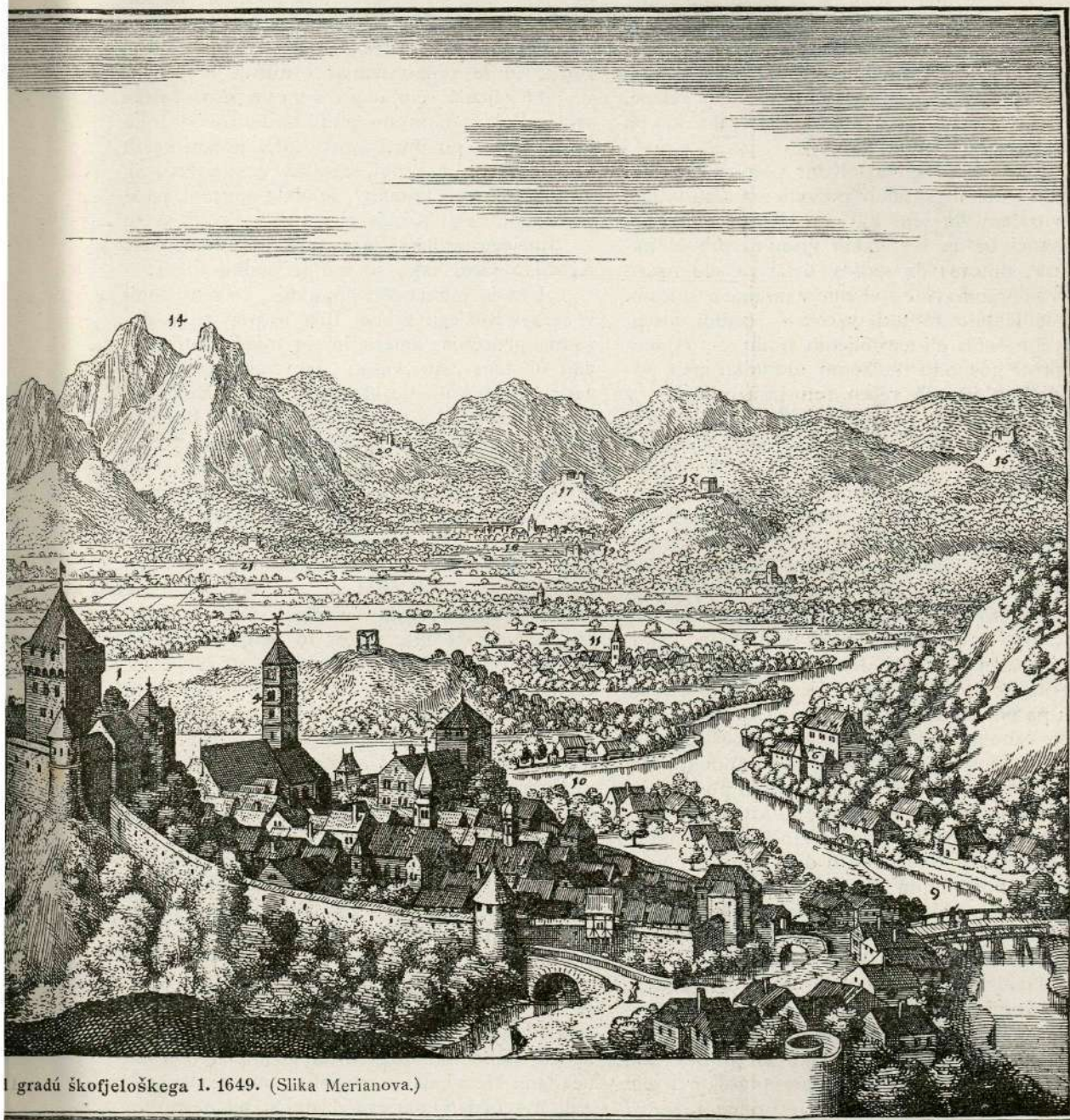
1. Škofjeloški grad. 2. Starološka župna cerkev. 3. Starološki grad. 4. Cerkev sv. Jakopa, 5. sv. Kranj. 13. Cerngrob. 14. Kranjske in koroške gore. 15. Grad Smlednik. 16. Šmarna Gora.

samo

Na vozu, dokaj podobnem našim nekdanjim poštnim vozovom, smo sedeli prav različni ljudje: arabski ali turški voznik, neki „slepi“ potnik, ki se je vozil „povrh“, turški uradnik in pa

jaz. Zaradi dveh stvari mi je in mi bo ta vožnja vedno v spominu: zaradi mraza, ki sem ga užil in zaradi nekoličnega strahú, ki sem ga prebil.

domišljaj, da je pošta v varstvu mojega sopotnika, turškega uradnika; čemu bi se torej bal! Toda, saj vemo, pamet nam pride mnogokrat

1. gradú škofjeloškega 1. 1649. (Slika Merianova.)

sv. Trojice. 6. Puštal (Burgstall) 7. Samostan sv. Klare. 8. Mestna hiša. 9. Poljanščica. 10. Selščica. 11. Vas Godešče. 12. Mesto
ra. 17. Grad Kamenik (Oberstein). 18. Mesto Kamenik. 19. Grad Križ. 20. Cerkev sv. Primoža. 21. Grad Stermol. 22. Grad in
samostan velesalski. 23. Šentjoška gora.

Če bi bil pa bolj pameten, ne bilo bi niti jednega, niti drugega. V kovčegu sem vozil s seboj prav gorko ogrinjalko in s to bi se bil obvaroval mraza; v pameti pa bi bil lahko mislil, ali si

prepozno. — Vozil sem se že večkrat po zimi, tudi ob burji, toda še nikdar me ni tako zeblo, kakor me je na poti od Ramle proti Jeruzalemu. Z judovskih gorá je bril prav mrzel veter, prava